

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opera S. Matris Teresae De Iesu Carmelitarum Discalceatorum et Discalceatarum Fundatricis

In duas partes distincta

Continens I. Viam Perfectionis. II. Castellum Animæ siue septem
Mansiones. III. Exclamationes, vel Meditationes animæ ad Deum suum ...

Teresa <de Jesús>

Coloniæ Agrippinæ, Anno M.DC.XXVII.

Caput XXIV [i. e. XXV]. Ostendit valde vtile animæ esse vocalem
orationem perfecte facere & quomodo per illam Deus sæpe ad
supernaturalia sustollat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37994

CAPVT XXV.

DECLARAT, QUAM ANIMAE VTILE SIT VOCalem ORationem perfecte facere; & quomodo eius adminiculo sepe contingat, vt illam Deus ab ea ad supernaturalia suscollat.

NE verò existimeris paruum dumtaxat esse fructum qui ex oratione vocali perfecte facta elicitur, dico, facile fieri posse, vt Dominus ad perfectam vos contemplationem sustollat, interea dum vel Dominicam, vel aliam, quampiam orationem vocalem profertis: hac namque ratione Maiestas eius ostendit, audire se eum, qui secum loquitur; Magnitudo quoque illius loquitur, ei intellectum eius eleuando, cogitationem velut colligando, & verbum ei de ore (vt vulgò dicitur) rapiendo; ita vt, tamen hic velit, loqui planè non valeat, nisi summa cum difficultate, sentit itaque, se à diuino hoc Magistro, sine vlllo verborum strepitu tum edoceri, potentias animæ eleuando; tunc quippe si operarentur, plus obessent, quàm prodesse; fruuntur quoq; ita tamen vt non intelligat, quomodo fruuntur: adhæc anima ardentis caritate penitus exæstuat, at, quomodo amet, non intelligit; nouit se frui eo q̄ amat, nescit tñ quomodo fruatur; tamen intelligat, non tale id gaudium & delectationem esse, vt intellectus ad ipsum desiderandum atq; expetendum possit pertingere, at voluntas ipsum comprehendit, vt tamen ignoret, quomodo; sed, mox vt aliquid eius potest concipere & intelligere, videt bonum hoc non esse huiusmodi vt omni eo, qui hic in terra illius comparandi causâ perferri posset, labore, tamen etiam simul iuncto, vllatenus promereri queat. Donū namq; est, terræ celiq; Domini, qui dat pro sua magnitudine ac potentia; ac pro eo quod est.

Hæc, perfecta contemplatio est, carissimæ: iam verò intelligetis, ecquæ sit inter eam & mentalem orationem differentia: hæc namque in eo sita est (sicuti iam suprâ dixi) vt cogitemus, & intelligamus quid & quicum loquamur, & quinā ipsi simus, qui cum tam magno & potenti domino loqui audeamus. Hoc, & aliā id genus, quàm scilicet parum hactenus ei seruiamus, & quantum opere ei seruire obligati simus, recogitare, demum oratio mentalis est. Nolite cogitare eā, Mosarabicā, aut aliā quamdam incognitā linguā esse, neue ipsum vos nomen illius perterreat. Orationem Dominicā, & salutationem Angelicam, aut aliud quodcūq; cupitis legere, oratio vocalis est. Videte ergo, quā dissonam hæc, sine prima illa, musicam factura sit; imò, sine illa, subinde ne quidem in verbis certus ordo futurus est.

In dua-

Ab oratione vocali sustollit Deus animā subinde ad contemplationē, & quomodo.

Potentiarū suspensio unde fiat.

Oratio mentalis quid sit.

Quid vocalis.

S.
Theresia

Opera

IN VI

16

*In oratione
mentali &
vocali ali-
quid possu-
mus, sed non
in contem-
platione.*

In duabus his rebus aliquid quidem, cum Dei gratia, ipse per nos possumus: sed in contemplatione, de qua modò loquebar, nihil omnino. Maiestas illius est, quæ omnia peragit, & illius hæc est opus, nostram nostram longè transcendens. Sed quia hæc quæ ad contemplationem spectant, latius in vitæ meæ narratione, quam me descripsisse dicitur eam Confessarij mei, qui hoc mihi iniunxerant, examinent & inspuerent, exposui, & pro modulo meo declaravi; idcirco illa hoc loco non affero, satis existimans esse, ea vel obiter insinuare, & velut digito indicare. Vobis ergo, quibus id bonum datum est, vt ad contemplationis statum vos Dominus euehat, dico, quædam in eo scripto (si modò ipsum nunci possitis) illius monita ac documenta tradi, quæ & Domino placere bene scirem exponere, & quæ magnæ vobis consolationi esse possent. (prout quidè mihi, & alijs nonnullis, qui librū illū viderunt, & apud se continent, quia magni faciunt, videtur) iuuare: nā pudor est, me vobis dicere vt aliquo in pretio librū illū haberetis: & nouit Dñs, quāta cū uerecundia ac pudore multa eorū scribā q̄ scribo. sit ipse benedictus, q̄ merita peccatorū & tolerat. Quæ ergo supernaturale orationis genus ut dixi, habebūnt mortem meam eum habere curent; quæ verò nondū ad id perueniunt, eo minime opus habebunt, sed quæ isthoc in libro continentur, exequi conabuntur, omnibus quibus poterunt medijs lucrari satagentes, & compigre contendentes, quò talem iis Dominus orationem concedat, & deinde hanc petentes, se ipsas denique adiuuantes: de cetero, si uel Dominum agere quod placuerit, ipse enim est, qui illam largiri debet nec eam etiam vobis negabit, dummodo in via non hæreatis, sed ut diu omni connisu & conatu cōtendatis, vsque dum ad finē pertingatis.

CAPVT XXVI.

MODVM COGITATIONIS RECOLLIGENDÆ PRÆSCRIPTÆ
quædam ad hoc media suggerens. Caput hoc perutile est orationem primam
exercere incipientibus.

*Vocalis ora-
tio quomodo
bene fiat.*

*Dominus
presentia cō-
cipienda.*

Reuertamur ergo ad orationem nostram vocalem, ut ea sic imitari-
tur, vt eam nobis non intelligentibus nec percipientibus iustitia
tam Deus det; Vt autem (quemadmodum dixi) oremus prout oportet
notissimum est, & examen conscientie, & culpæ confessionem, & carissimum
num crucis orationi præmittenda esse. Deinde operam date, carissimi
cū solæ sitis, vt aliquem apud vos habeatis. Quem porro meliorem
cū habeatis, quā ipsummet præceptorē, qui orationem, quam ro-
taturæ estis, præscripsit & tradidit? Cogitatione ergo, hunc vobis præ-
scribit.